

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus secundi scena prima

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

250 Καὶ τὴ γυναικα, καὶ τὸν τὸ μόνον,
 Ὅν ἐγὼ φιλοῦμαι μάλιστα σέ. ΠΑ. Πείθομαι.
 ΧΡ. Τί γὰρ ἂν πῆ οὐχὶ πρὸς σέ παληθῆ λέγῃ;

ACTUS SECUNDI

Τετράμετροι Ἰαμβικοί, Καταληκτικοί· Δίμετροι
 Ἀνακρέοντῆες, καὶ ἄλλοι τινές.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ἐπολλά δὴ τὰ δεσπότη ταυτὸν θυμὸν φασγόντες,
 Ἄνδρες Φίλοι, καὶ δημόται, καὶ ἔτι πονεῖν ἐραστά.
 255 Ἴτ', ἐγκοιῖτε, σπύδρεθ', ὡς ὁ καιρὸς ἔχει μέλλειν,
 Ἄμ' ἔτ' ἐπ' αὐτῆς τὴ ἀκμῆς, ἢ δὲ παρόντας ἀμύνειν.
 ΧΟΡ. Οὐκ ἔν ὄρασι ὀσμωμίδεσσι ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
 Ὡς εἰκὸς ἔστιν, ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἦδη.
 Σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσος με εἶναι, ὡρὴν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
 260 Ὅτι χρεὶν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.
 ΚΑΡ. Οὐκ ἔν πάλαι δή περ λέγω· σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκχεῖς.
 Ὁ δεσπότης γὰρ φησὶν, ὑμᾶς ἠδέας ἀπαντας
 Ψυχεῖν βίαι καὶ δυσκόλῃσι ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
 ΧΟΡ. Ἔστιν δὲ δὴ τί; καὶ πότεν τὸ φράγμα τῶθ', ὃ φησὶν;
 265 ΚΑΡ. Ἐχὼν ἀφ' ἑαυτοῦ δεῦρο φρεσβύτιον πῆν, ὡ πόνηροι,
 Ῥυπαῖα, κυφόν, ἀθλιον, ῥυσόν, μαδῶνα, ἰωδόν.
 Οἶμαι δὲ, νῆ τ' ἔρανον, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
 ΧΟΡ. Ὡ χρεσὸν ἀγέλας ἐπῶν, πῶς φῆς; φράσαι μοι.

Δη-

xl. 252. Τί γάρ] Ita fere & Euripides Iphigenia in Aulide vl. 1295. Τί γάρ παλαίως ἐὰν εἶποι τις ἄν; Cur enim non fateatur aliquis quod verum est?

vl. 253. Θύμον] Glossae: Thymum. Herba apibus grata. Virg. Dumque thymo pascentur apes. Hesychius exponit θυμὸν, σπυροδοῖν, allium: qui cibus est conveniens gregi rustico, qualis iste est, quem hic adducit servus. Virgilius: — fessis messoribus aestu Allia serpyllūque verbas contundit olentes. Horat. Epod. 3. Edat cicutis allium nocentius O dura messorum illa! Videtur autem Comicus alludere ad vocem θυμῆς, animus, ira, respiciens ad illud Homericum, ὃν θυμὸν κατέδωκεν, fuit animum comedens.

vl. 255. Ἐγκοιῖτε] Glossae: ἰγκοῖα, accelero. metapho-

ra ab athleticis, qui ἐκένθ, in pulvere, luctabantur; contra ἀκοιῖται, sine pulvere. Eurip. in Hecuba vl. 506. σπυροδοῖν, ἰγκοῖα, ἰγκοῖα, ἰγκοῖα, ἰγκοῖα, ἰγκοῖα. Vid. in Lyibus vl. 1324. Ecclef. 490. & ibid. 290.

Ibid. Ὡς ὁ καιρὸς] In Thesimoph. vl. 670. ὡς ὁ καιρὸς ἐστὶ μὴ μέλλειν ἔτι.

vl. 256. Ἀκμῆς] ὁ καιρὸς ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς τὴ ἀκμῆς. Sophocles in Electra vl. 22. ὡς ἐνταῦθ' ἴσμεν ἰν' αὐτῆς ἐκείνῃ καιρὸς, ἀλλ' ἐργῶν ἀκμῆ, nam eo devenimus ubi non amplius curandū tempus est, sed rerum gerendarum articulus. Euripides in Phoenissis vl. 1040. Ἰο. ἦλλον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργείας δούρας; Nun. Ἀκμῆν γ' ἐπ' αὐτῆν. Ioc. venerunt ad discrimen praellii Argolici. Nun. Imo. ad summum. [Horat. venit ad summum fortunae] aliquando ἀκμῆ simpliciter pro

- 250 Uxor mea, & filius unicus,
 Quem ego post te amo maxime. PL. Credo.
 CHR. Cur enim tibi aliquis veritatem non dicat?

S C E N A P R I M A.

Oedonarii Jambici, Catalectici: Dimetri Anacreontii,
 & alii quidam.

C A R I O, C H O R U S.

- CAR. O qui saepe jam cum hero meo commune alium edistis,
 Amici Viri, & populares, & laboris amantes!
 255 Ite, properate, festinate; nam tempus non est cunctandi,
 Sed in summo est, in quo oportet vos opem ferre.
 CHOR. Nonne vides nos jam dudum conari ire,
 Ut par est viros imbecillos & jam senes?
 At tu forte vis ut curram, priusquam istud dicas mihi,
 260 Cujus rei causâ herus tuus accersiverit nos.
 CAR. Atqui jam dudum dico tibi; tu autem non audis:
 Herus, inquam, meus dicit, vos jucunde omnes
 Victuros, frigidâ ista & dura vivendi ratione solutos.
 CHOR. Quenam vero res est illa, aut unde, quam ille narrat?
 265 CAR. Advenit huc habens secum senem quendam, ô miseri,
 Squalidum, incurvum, aerumnosum, rugosum, calvum, edentulum,
 Et profecto arbitror etiam verpum eum esse.
 CHOR. O qui aureum nuncium adportas, quid ais? dic mihi;

Osten-

pro occasione. Euripides in Hecuba vs. 1042. *ὅς ἀμὲν καλὴ ἔνδεσσι παρὶναι Τροάδιν το συμμάχων*, nam tempus vocat ut adsumus Hecubae & Troadibus auxiliariis: qui locus valde est similis Aristophaneo. Aeschylus in Persis vs. 407. *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν*, & non amplius cunctandi tempus erat. Sophocles in Ajace Mastigophoro vs. 818. *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν*, eamus, festinamus, non est sedendi tempus. Idem in Philoctete vs. 12. *ἀμύν γὰρ ἔμαρτιόν ἐστιν*, nam tempus non est multa fabulandi. Euripides in Electra vs. 275. *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν*, non enim nunc occasio est. Ib. vs. 684. *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν*, eundi autem tempus est. Vid. in Avibus vs. 1687. notata.
 vs. 257. *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν*] Senex Iolaus apud Euripidem in Heraclidis vs. 734. inquit: *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν*

ἐπιβουλή; cui servus: *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν* ἢ *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν* σι. Nonne vides ut festinet pes meus? Video te potius ita putare, quam revera festinare.
 vs. 260. *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν*] Hic versus mox iterum occurret mutata una voce.
 vs. 262. *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν*] in Avibus vs. 755. *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν*.
 vs. 265. *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν*] Illos tantum characteres memorat qui Pluto huic cum plerisque senibus, atque adeo cum praesente senum choro sunt communes, ut eos cavillietur; nam Plutus insuper & coecus & claudus erat.
 vs. 267. *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν*] Cui genitalia amputata.
 vs. 268. *ὅς ἐτι μὲν ἐν ἀμύν*] Aurum pro bonitate eximia, propter praesentiam illius metalli. Julianus Epist. II. ad hunc locum respicit. quod & Cl. Kusterus notavit.
 C 3.

Δηλοῖς γ' αὐτὸν σωρὸν ἤκειν χρημάτων ἔχοντα.

270 ΚΑΡ. Πρεσβυτικῶν μ' ἐν κακῶν ἔργῳ ἔχοντα σωρὸν.

ΧΟΡ. Μῶν ἀξίοις Φανακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι

Ἄζήμῳ, ἢ ταῦτ' ἰμῶ βαληλείαν ἔχοντα;

ΚΑΡ. Πάντως γ' ἀνθρώπων φύσιν τοῖσιν εἰς τὰ πάντα

Ἠγεῖσθ' εἶναι· κἀδὲν ἀν νομίζεσθ' ὕμεις εἶπεν;

275 ΧΟΡ. Ὡς σεμνὸς ἔπιτριπτόσθ' αἰ κνήμη δέ σε βοῶσθαι

Ἴθ', ἰθ', τὰς χρίνικας ἢ τὰς πέδας ποδῶσθαι.

ΚΑΡ. Ἐν τῇ σωρῷ νυκτὶ λαχὸν τὸ γράμμα σε δικάζειν,

Σὺ δ' ἔβαδίσεις· ὁ δὲ Χάραν τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

ΧΟΡ. Διαφράγειν· ὡς μύθων εἰ, ἢ φύσιν κίβαλτο,

280 Ὅστις Φανακίσεις· Φεάσαι δ' ἐπὶ τέτληκας ἡμῖν,

Ὅτι χάλειν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·

Οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, ὅσῃ ἔστις χολῆς πεσθύμωσ

Δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ρίζας διεκπεράντες.

ΚΑΡ. Ἄμ' ὅσῃ ἔτ' ἀν κρύψαιμι. Τὸν Πλῆστον γ', ὦ ἄνδρες, ἤκη

285 Ἄγων ὁ δεσπότης· ὅς ἡμᾶς πλεσίους ποιήσθαι.

ΧΟΡ. Ὅντως γὰρ ἔστι πλεσίους ἅπανιν ἡμῖν εἶναι;

ΚΑΡ. Νῆ τὰς Θεούς, Μίδας μ' ἐν, ἡ' ὡτ' ὄνε λάβητε.

ΧΟΡ. Ὡς ἠδομαι, ἢ τέρομαι, ἢ βύλομαι χροεῦσαι

Ἐφ' ἠδοῖης· εἶπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

290 ΚΑΡ. Καὶ μὲν ἔγω βυλίσομαι, Θερεπανελὸ τ' Κύκλωπα

Μιμῶμεντο; ἢ τῶν ποδῶν ὠδὶ περυσιαλθῶν,

Ἐμᾶς ἀγειν. Ἄμ' εἶα, τέκεα θάμιμ' ἐπαναβῶντες,

Βλη-

vf. 269. Σωρὸν χρημάτων] Theocritus Epigr. XVII. in Epicharmi statuum: σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων. Achilles Tattus Lib. VI. ἦκο σοι φέρον σωρὸν ἀγῶν.

vf. 270. Κακῶν σωρὸν] Plautus Epidico I. 1. 78. Itaque in te irruunt montes mali. Bion apud Laert. τὸ γῆρας ἐγμῶ κικῶν. Senectus est navale malorum, in quod mala tanquam nautes in portum appellunt [sic πλοῖα λιμῶν apud Aeschylum in Persis vf. 250.] Sophocles in Oedipo Coloneo vf. 1232. ἀκερῆς, ἀπροσμίμων γῆρας ἔστιον, ἰνα πρόπαντα κακὰ κικῶν ζυνοῖσι, imbecillis, deserta à solidibus & amicis senectus, apud quam omnia malorum maxima mala habitant. paullo post: πάντεσσι βίαισθ' ἕε τις ἀλῆα κικῶσιν κικῶσιν· undique tanquam Boreale litus a succibus tunditur. Ceterum malorum multitudo varie potest describi: κακῶν πλοῖα Aeschylus in Supplicibus vf. 478. φέρον ἀγῶν κακῶν Eurip. Iph. in Tauris vf. 1311. Θεραῖς κακῶν Id. in Ione vf. 923. κακῶν πλοῖα Aeschylus in Persis vf. 745. κακῶν κικῶν Eurip. in Ione vf. 927. χικῶν κακῶν περιουσία Aesch. Prom. vf. 1014. κακῶν πλοῖα Aesch. in Persis vf. 433. Eurip. Hippol. Steph. vf. 820. Id. in Supplicibus vf. 824. & in Hercule Furente vf. 433.

vf. 273. Φύσιν εἰς τὰ πάντα] Euripides in Bacchis vf. 315. ἀλλ' εἰ τῇ φύσιν τὸ σωροῦν ἔστιν εἰς τὰ πάντα· αἰ.

sed si naturae inest pudicitia constans. Ita enim corrigo illum locum.

Ibid. Εἰς τὰ πάντα] Aeschylus Agamemnone vf. 690. ἀνίμαζεν ὄσθ' εἰς τὸ πάντῃ τῆς ἀρετῆς, nominavit adeo veritati per omnia constantem. Idem in Eumenidibus vf. 291. πιστὸν δικαίως εἰς τὸ πάντῃ σύμμαχον, fidum merito & in perpetuum durantem auxiliatorem. Id. Ib. vf. 673. ὅπως τιςτὸς γένετο εἰς τὸ πάντῃ χρόνῳ, fidus ut fiat in omnem aetatem. Noster in Ranis vf. 993. εἰνός εἰς τὰ πάντα. ad quem locum vide notata.

vf. 276. Ποδῶσθαι] Ut hic pedes dicuntur desiderare compedem, sic apud Euripidem manus dicitur desiderare hastam in Hercule Furente vf. 263. ὦ δειχθὲ χεῖρ ἄε ποδῶσιν λαβεῖν δερν.

vf. 277. Σωρῶ.] Perinde est ac si capularem senem vocaret Chorum, quasi unum hominem compellans, ut saepe fieri solet: simul autem litum dijudicandarum studiosum dicit Quod autem dicit, tale est: Cum in sortitione iudicium, litera tua, qua sortem tuam signaveras, loculum sive capulum tibi assignaverit, ubi jus diceres; tu tamen ire cessas. Nimirum ad mortem eum ire jubet, proposita spe, fore ut ibi etiam iudicia exerceat; nam si in hac vita iudicandis amore captus est, libentius morietur, si sciat se post mortem jus diciturum: ita in

Vespis

- Ostendis enim ipsum habentem acervum pecuniarum advenire.
- 270 CAR. Imo senilium malorum ego ostendo eum habentem venire acervum.
- CHOR. Num putas, si nos deluferis, te abiturum
Impunem, me praesertim baculum habente?
- CAR. Prorsusne vero hominem ingenio ejusmodi ad omnia
Putatis me esse: & arbitramini me nihil sani dicere?
- 275 CHOR. Quam severus est perditissimus ille! At tibiae tuae clamant
Io, Io, choenices & compedes desiderantes.
- CAR. Cum jam litera tua sortita sit jurisdictionem in loculo,
Tu ire cessas: at Charon jam signum dat.
- CHOR. Disrumparis! ut molestus es, & ingenio versipelli,
- 280 Qui deludis nos: & nondum dicere sustinuisti,
Cujus rei causa nos herus tuus vocaverit huc:
Qui multis laboribus exerciti, quamvis non esset otium, strenue
Huc advenimus, multorum thymorum radicibus praeteritis.
- CAR. Sed non celabo amplius; venit enim, ô amici, Plutum
- 285 Adducens herus: qui vos ditabit.
- CHOR. An revera nos omnes possumus fieri divites?
- CAR. Ita certe: & quidem Midae fieri poteritis, si aures asininas sumatis.
- CHOR. Ut laetor, ut delector, ut cupio tripudiare
Prae gaudio! si quidem tu haec reipsa vera praedicas.
- 290 CAR. At ego volo, threttanelo, Cyclopem
Imitans, hoc modo pede impellens,
Vos agitare. Sed eja filioli clamitantes,

Et

Vespis Judicum Chorus vs. 636. dicit: *κάν μακρόν διακρίων αὐτός ἰδοῦν νόσοις*. Ceterum *λαχὼν* absolute videtur positum, ut solet *δίων*, *ἰξὼν*, *δέξων*, *εἰρημίων* & alia saepissime; ponitur autem nominativus pro genitivo, ut patet ex hoc loco: *ἔσθε παρὶννοῖς κἀξὼν λίγων, δότα ἑβερτῆτε & fanthi cōpῆα*. in Thesin. vs. 547.

vs. 278. *Ἐβουκόλον*] Judicibus symbolum sive signum quoddam dabatur, quod erat baculum eodem colore & eadem litera insignitum, quo insignitum erat *δικαστήριον*, in quod forte ducebantur: hoc symbolum senibus istis Charontem sive Mortem dare dicit.

vs. 279. *Μόθων καὶ κίβηλον*] *Privolum, vanum, & fallacem* istae voces significant. Etiam in Equitibus vs. 631. eas conjunxit, ubi Deos quosdam his nominibus confinxit, *scurrilitatis & fallaciarum* quasi praesides.

vs. 283. *Διακροῦμεν ἔς τε Φωκίον Χθὴνα καὶ Δαρίδ' αἶαν*, *transsumus in Phocensium regionem & Doricam terram*. Ex Hypsipyle Euripidis: *τί παῖτα δὲ εἶπεν, ἀπὸρ δὲ κατὰ φύσιν διακροῦν;* Quorsum haec attinet lugere, per quae naturae necessitate transcendendum est?

vs. 287. *Μίδαε*] Nota est Midae fabula ex Ovidio Lib. XI.

vs. 290. *Θρετταρὲδ*] Nihil significat haec vox; sed

fuit excogitata à Philoxeno, qui amationem Cyclopi & Galatae scripserat, ad exprimendum illius indocti miserum carmen, quod fridenti cithara disperderet, in gratiam amicae, cui ille placere studebat arte musica; quamvis esset ineptus: testis Euripides, qui etiam cognominem fabulam scripsit, apud quem Ulysses dicit: *ἀδὲ δὲ παρὰ κλαίσει σονταύταις ἐμῆς ἀμύσα*. *Cantat autem apud stentes socios meos inlode* vs. 424. & vs. 487. Chorus de eodem: *ἀχαριν κλάδοι μουζικῶν*, *ingratum strepitum ciens musicaster*. Apud Lucianum etiam, cum Galatea laudasset eum tanquam bonum Musicum, Doris inquit: *σιόπα, ὦ Γαλάτεια, ἠκίστην αὐτοῦ ἄδοντες* ὅποτε ἐκείνοισι πρὸς ἐπὶ σὶ. *Ἀεζοδὶν φίλα, ὄνεν ἀντιεὶ ἐγκάσθω ἰδοῦν*. *Tace, quaeso, Galatea, audicimus eum cantantem, cum nuper ad te comissatum iras: ô amica Venus! astium quis rudere putasset*. Talis vox est & *ἀφλατὸβρατῶσιν ἀπὸβρατ* in Ranis vs. 1312. Item *Τέβρα* in Acharn. vs. 1246. & alibi, nisi quod illae ludibria causa sunt fictae, haec autem non.

vs. 292. *Τίξια*] a *τίξω* quod idem est quod *τίξων*. Filios suos vocat senes istos, quia seipsum assimilat pastori Polyphemo, ipsos autem ovibus; nam ut pater sobolis, ita pastor gregis curam gerit: infra dicit se matrem eorum; eadem ratione. Dum autem oves vocat

cat

- Βληχρόμυροι τε περβαπίων,
 Αἰγῶν τε κναβρώντων μέλη,
 295 Ἐπεσθ' ἀπεφωλημένοι, τράχοι δ' ἀχευπέϊδε.
 ΧΟΡ. Ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, Θερεπανεὸν ἢ Κύκλωπα
 Βληχρόμυροι, σὲ τε τοὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
 Πήραν ἔχοντα, λάχαιά τ' ἄγρια δροσερά, ἢ κρηπαλῶντα,
 Ἡγρόμυρον τοῖς περβαπίοις,
 300 Εἰκὴ δὲ καταδαρθέντα περ,
 Μέγαν λαβόντες ἡμῶν σφικίσκον, ἐκτυφλώσαι.
 ΚΑΡ. Ἐγὼ δὲ τίω Κίρκην γε, τίω τὰ Φάρμακ' ἀνακυκῶσαι,
 Ἡ τὸς ἑταίρους ἔφιλονδου ποτ' εἰ Κοείνθω
 Ἐπεισεν, ὡς ὄντας χάπερς,
 305 Μεμαγμένοι σκῶς ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔμαθεν αὐτοῖς,
 Μιμήσομαι πάντα τρόπον.
 Ἑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ Φιληθίας,
 Ἐπεσθε μπεῖ χῆροι.
 ΧΟΡ. Οὐκ ἐν σὲ τίω Κίρκην γε, τίω τὰ Φάρμακ' ἀνακυκῶσαι,
 310 Καὶ μαγανθίσαν, μολυβίσαν τε τὸς ἑταίρους,
 Λαβόντες, ὑπὸ Φιληθίας
 Τὸν Δαξτίου μιμῶμυροι, ἢ ὄρχων κρημῶμυροι,
 Μινθώσομέν θ', ὡσπερ τράγους,
 Τίω ῥίνα· σὺ δ' Ἀείτυλλο ὑποχάσκων ἑρεῖς,
 315 Ἐπεσθε μπεῖ χῆροι.
 ΚΑΡ. Ἄλλ' εἴα νῦν ἢ σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἦδη
 Ἑμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδ' ἔτρεπε-
 σθ'. ἐγὼ δ' ἰὼν ἦδη, λάθεα
 Βυλῆσομαι ἔδεσπότῃ

Λαβῶν

cat eos, significare vult ipsos esse stolidos, ut sunt illae pecudes: & videtur noster Comicus imitatus Eupolidis locum, ubi iste dicit Hippocratis filios degeneres fuisse & fatuos: Ἰσποκράτης τε παῖδες ἐυβόλιμοί σιντε βληχρῶν τίνων καὶ ἑδαμῶς τοῦ τρέπε, Hippocratis etiam filii subditivi: Soboles balans & nequaquam ejusdem cum patre ingenii. Ostendimus autem ad Equites vs. 327. nostrum autorem Eupolideis verbis libenter usam esse.

vs. 294. Κναβρώντων] κναβρῶν, bircum oleus. Lucianus κναβρῶς ἀπίζων ὡσπερ τράγους Dialogo Doridis & Galateae.

vs. 296. Ζητήσομεν] Est hyperbaton, nam versu demum 301. extat verbum quod huic respondet: ζητήσομεν σὲ ἐκτυφλώσαι, conabimur te excoccare.

vs. 298. Λάχαια ἄγρια] In Thesmoph. 463. ἀτ' ἐν ἀγροῖσι λαχῆσι αὐτὸς τρέσσει.

vs. 302. Κίρκην] — Circes pocula nosti, Quae si cum fecit: stultus cupidusque bibisset (Ulysses) Vixisset canis immanis.

aus vel amica suo sus: Horat. Quoniam Chorus dixerat, se Ulyssis exemplo excocaturum Carionem, Polyphemum se proflentem; Cario vicissim se Circei imitaturum dicit, quae focios mutavit Ulyssis in porcos, & ipsis sterces daturum comedere.

vs. 303. Φιληθίδω] Pro Ulyssē παρ' ὑπόνοιαν posuit Philonidem Laidis in Corintho amatorem. Vid. supra vs. 179.

vs. 307. Γρυλλίζοντες] Vox porcorum in Acharnensibus vs. 746. Ὅπως δὲ γρυλλίζετε καὶ κοῖζετε χ' ἰσείτε φωνὰν χυρῶν, facite ut grunntatis & κοῖζετε & mittatis vocem porcorum.

vs. 312. Μιμήσομαι] Haec non eo dicit, quasi Ulysses Circei hoc pacto suspenderit, quod non potuisset fieri; sed quia Melanthium caprarium suspendi curaverat ille, dicit fore, ut & Cario, qui paulo ante se caprarium Polyphemum imitari dicebat, pendeat, & quidem testiculis revinctus.

vs. 312.

- Et cum balatu cantantes ovicularum,
 Caprarumque olentium, carmina,
 295 Sequimini: & instar hircorum lascivite.
 CHOR. Nos autem conabimur, threttanelo, Cyclopera
 Te, ubi balantes invenerimus esurientem,
 Peram habentem & olera agrestia, vino gravem,
 Ducentem oviculas,
 300 Temere alicubi somno oppressum,
 Excoecare, fumentes ingentem & praeustam sudem.
 CAR. At ego Circen illam, quae medicamina miscet,
 Quae sodalibus Philonidis aliquando Corinthi
 Persuasit, ut tanquam apri
 305 Subactam merdam comederent, quam ipsa subegerat illis,
 Imitabor omnibus modis;
 Vos autem grunnientes prae gaudio,
 Sequimini matrem porci.
 CHOR. Nos itaque te Circen, miscentem medicamina,
 310 Et praestigiis eludentem, atque contaminantem socios,
 Comprehendentes prae gaudio,
 Laërtis filium imitantes; à testiculis suspendemus:
 Stercoreque tibi oblinemus, tanquam hirco,
 Nares; tu vero, ut Aristyllus ore hiante *lambens*, dices:
 315 Sequimini matrem porci.
 CAR. Sed ohe! nunc cavillationes missas facite,
 Et in aliam formam vos vertite;
 Ego autem clam
 Hero meo, volo

Su-

vf. 312. Λαέρτις] Pro Λαίερτι. Ut Sophocles Ajace vf. 7. ἀνὶ μὲν ὧ πατρὶ Λαέρτις δίδραχμὰ σι. Semper equidem ὁ Πῆλι Λαέρτις video te. Ubi Scholia: κρητικὸν ἀντὶ κυρία, possessivum pro nomine proprio. nam ipse Ulysses proprie Laërtus dicitur, non Laërtii Filius, ut apud Ovid. Lib XIII. vf. 124.

vf. 313. Μιθώσομεν] μίθῃ stercore caprarum inungemus tibi nares, ut pastores solent morbo correptis capris.
 vf. 314. Ἀριστυλλῶ] Iste obscena patrabat ore: quare in Ecclef. vf. 646. Bleepyrus ejus osculum averfatur.

vf. 316. & 317. Ἄλλ' εἶα... ἐπ' ἄλλο] Similiter Chorus in Thefmoph. vf. 994. ἀλλ' εἰ ἐπ' ἄλλ' ἀνδραγαθίᾳ, nisi quod ibi Saltatrices videntur sese hortari, ut in alium locum se convertant, aut ad aliud genus saltationis; hic autem jubet Cario, ut habitum sive speciem mutant: nam isti Senes in ovium specie videntur produsse, licet baculos gestarent: nam & in Vespis vf. 31. stuporem Athenienſium notans fingit Sosiam per somnum vidisse, ut

concionem egerint in Πύρρῃ πρὸς τὰ συγκραθῆμενα βακτηρίας ἔχοντα καὶ πρὸς τὸν αἰῶνα. Ibidem Chorum ita personatum inducit, ut videatur Vespis similis: sicut in Ranis specie ranarum: in Avibus specie Avium. sed in istis comoediis non mutat habitum (nam in Ranis scenā mutatā non apparet an Chorus idem maneat): in Nubiſus autem, ubi specie Nubium primo apparebat, deinde aliam speciem sumit vf. 287. ἀλλ' ἀποσεισάμεθα γέροντες ὑμῶν ἀθανάταις ἰδίαις ἐπιδύμεθα -- γαίαν. etiam in Ecclef. ubi mulieres habitu viros mentiebantur, eum postea deponunt, vf. 495. πάλιν μετασκευάζε σαυτὴν ἄβις ἢ περ ἄσθα. mox: Ἐ αὐτὰ γὰρ ἤκουσι πάλιν τὸ γῆμα τοῦτ' ἔχουσαι in Acharn. vf. 627. Sed forte non est plane necesse, ut in hoc Pluti loco chorum putemus habitum potius mutare, quam genus saltationis; aut potius carminis genus, ut in Ranis vf. 380. ἀγὲ νῦν ἴτιραν ὕμων ἰδίαν — κελὰς ἰδίαις. ubi ἴτιραν ἰδίαν idem videtur esse, quod in hoc Pluti loco ἄλλο εἶδος.

D

Λαέρτις

iam Chorum dixerat,
 Carionem, Polyphemum
 se Circen imitatur
 Ulysses in porco,

Ulysses postulat Plu-
 torem. Vid. supra vf.

Chorum in Acharnem-
 tis, vel καὶ ἄλλοι ἄλλοι
 ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι

Chorus dicit, quod Ulysses
 non potest se-
 cū saltationis curam
 quod postea ante se ca-
 rebat, pendebat, & qui

vf. 312

320 Λαβόν τιν' ἄγρον, ἢ κρέας,
Μασώμεν, τὸ λοιπὸν ἔγω τὰ κόπῃ ξυυεῖνα.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν, ὦ ἴδρες δημόϊ),
'Αρχαῖον ἤδη προσαρρῶν, ἢ σαωθῆν.
'Ασπάζομαι δ', ὅπῃ προσδύμως ἦκατε,
325 Καὶ συντεταγμένως, κ' ἔχραταβλακθυμένως.
'Ὅπως δὲ μοι ἢ τὰ ἅλλα συμπαρατάξῃ)
'Ἔσταδε, ἢ σωτήρες ὄντες ἔσθε θεῶν.
ΧΟΡ. Θάρσῃ. βλέπειν γὰρ ἀντικρυς δοξέεις μ' Ἄρη.
Δεινὸν γὰρ, εἰ τριαβόλων μὲν εἶνεκα
330 Ὀπιζόμεσθ' ἐχέσθ' ἐν τῇ κκλησίᾳ.
Αὐτὸν δὲ τὸν Πλῆτον παρέϊλον τὰ λαβεῖν.
ΧΡ. Καὶ μὲν ὄρω ἢ Βλεψιδιμον τειτονί
Προσιόντα· δῆλ' ἔστιν, ὅτι ἔσθ' ἐπράγματι
'Ακίκοεῖ π, τῇ βαδίσει ἢ τὰ τάχι.

vf. 324. Ἀσπάζομαι] Non quasi in salutationibus hoc verbo nunquam usitatum (nam & infra vf. 1043. & in Avibus vf. 1378. occurrit) sed quia erat blandius, aut minus forte usitatum.

vf. 325. Συντεταγμένως] Quia venistis ita ut parati, instructi & ordinati sitis quasi ad praelium. Haec enim est vocis συντάττεσθαι significatio: Demosthenes de Syntaxi: περὶ τῶν συντακτικῶν καὶ παρασκευαστικῶν τὰ πρὸς πόλεμον. de ordinandis & parandis rebus ad bellum necessariis. Noster in Lystrata vf. 445. ὁμοίως χρεώμενοι αὐταῖς, ὡς Σκύθαι, συνταξάμενοι Adortamur eas, ὡς Scythae, instructi acie. Nam quasi ad pugnandum pro Pluto, si opus sit,

iste grex agricolarum vocatus est: dicebat enim Chremylus vf. 218. multos affore ipis συμμάχους. nempe rusticos istos, ad quos statim servum mittebat accersendos: & servus cum ad eos venisset, dicit: δὲ πᾶρ ἔντας ἀμύνειν, oportet vos suppetias advenire, vf. 255. & nunc postquam advenit Chorus, primo quidem eum laudat Chremylus, quod strenue venerit & paratus: deinde rogat ut sibi adesse & assistere velit in servando Pluto; qui ei responderet, se in defendendo Pluto Marti similem fore. Ita & Scholiastes exponit: καθοπλισμένως μετὰ τάξεως καὶ γρηγορῶς καὶ μὲν ἀσχυροτόματι. Demosth. II. Olynth. συγκροτημένοι τὰ τὸ πολέμῳ.